

This is an electronic reprint of the original article. This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version: Julin, M. (2021) Maailmanjärjestön kongressi 2021 kokosi fysioterapeutit etäyhteyksillä. Fysioterapia 4, 48-53.

Mikko Julin

THM, ft, lehtori
miko.julin@laurea.fi

Maailmanjärjestön kongressi 2021 kokosi fysioterapeutit etäyhteyksillä

Korona-ajan Fysioterapeuttien maailmanjärjestön kongressi siirtyi Yhdistyneiden arabiemiraattien Dubaista etäkongressiksi verkkoon. Kokemus oli osallistujille ainutkertainen, monella tavoin.

Kuvat Mikko Julin

Kokouksen avasi Fysioterapeuttien maailmanjärjestön puheenjohtaja Emma Stokes (oik.). Virallisen tervehdyksen avajaisiin toi Maailman terveysjärjestö WHO:n pääjohtaja Tedros Adhanom Ghebreyesus.

Ensimmäinen fysioterapian maailmankongressi järjestettiin Lontoossa vuonna 1953. Nyt järjestyksessään 20. kongressi pidettiin virtuaalisena – ”ei kenenkään maalla”. Jos kongressi olisi voitu järjestää suunnitelmien mukaan, olisi se ollut ensimmäinen maailmankongressi arabimaassa.

Aiemmin joka neljäs vuosi järjestettävän kongressin aikataulua muutettiin vuonna 2017 siten, että nykytahdilla se järjestetään joka toinen vuosi. Fysiotera-

peuttien maailmanjärjestön mukaan tämä mahdollistaa eri kokoisten kongressin järjestämisen. Vuonna 2017 Etelä-Afrikan Kapkaupungissa osallistujia oli noin 2500, kun vuonna 2019 Genevessä paikan päällä oli 4500 kongressivierasta.

Tällä kertaa tarkkoja lukuja osallistujamäärästä ei ole saatavilla. Osin se voi johtua siitä, että kongressiin voi vielä rekisteröityä kuulemaan esityksiä. Esitykset ovat katsottavissa heinäkuun 8. päivään asti. Sen verran tietoa

osallistujista on saatavilla, että rekisteröityneitä kuulijoita oli 122 maasta. Loppuseminaaria oli kuulemassa yhtä aikaa yli 1 000 vierasta. Melkoinen määrä fysioterapeutteja verkkoiseikkailulla samaan aikaan samassa paikassa.

Maailmankongressi järjestettiin koordinoitun yleisajan (UTC, entinen GMT) aikataulussa. Tuo aika on kolme tuntia Suomen aikaa jäljessä kesäaikana. Päivän ohjelmat alkoivat Suomen aikaan kello 13 ja loppuivat hieman yli kello 19. Koska suorissa lähetyksissä oli esiintyjä ympäri maailman, joutuivat he olemaan hereillä mitä kummallisempiin aikoihin. Kenties unihiekkää oli kongressissa tavallista enemmän läsnä.

Vuosi 2022 on omistettu terveydenhuollon henkilöille

Avajaisissa puheen aloitti Fysioterapeuttien maailmanjärjestön puheenjohtaja, irlantilainen **Emma Stokes**. Hän, totta kai, toi esiin puheessaan koronan vaikutuksia elämiseen ja sanoi, että koronan vuoksi myös fysioterapeutteja on menehtynyt ympäri maailman.

Samalla Stokes muisteli muutamaa fysioterapian johtohahmoa, jotka olivat nukkuneet pois edellisen kongressin jälkeen. Yksi heistä oli **Freddy Kaltenborn**, joka lienee monelle suomalaiselle tuttu sekä henkilökohtaisesti että toimintansa kautta. Stokes halusi muistaa myös opiskelijoita, jotka ovat kokeneet hyvin erilaisen vuoden. Tämä epäilemättä näkyy heidän tulevaisuudessaan vahvuutena sietää epävarmuutta.

Virallisen tervehdysten avajaisiin toi Maailman terveysjärjestö WHO:n pääjohtaja **Tedros Adhanom Ghebreyesus**. Hänkin toi puheessaan esiin koronavuoden ja kertoi, että WHO on ostanut vuoden 2022 terveydenhoidon ja hoitotyön henkilöille. Hän sanoi myös, että joka kolmas ihminen tarvitsee kuntoutusta jossain vaiheessa, jotta voisi elää hyvää elämää.

Ghebreyesuksen mukaan tällä hetkellä resurssit ja tarpeet eivät kohtaa maailmanlaajuisesti, mutta hän toivoi, että tulevaisuudessa tilanne olisi toisin.

Mitään normaalisti avajaisiin kuuluvia esityksiä ei luonnollisestikaan nähty. Sen sijaan lopuksi muisteltiin maailmanjärjestön (ent. WCPT:n) historiaa, kehitystä ja esiteltiin uusia jäsenorganisaatiota. Tällä hetkellä jäsenorganisaatiota on 125 ympäri maailman. Näiden kautta jäsenenä on yli 660 000 fysioterapeuttia.

Mitä 2021 kongressi tarjosi?

Kuten edellisessä kongressissa Genevessä 2019, tämän vuoden verkkokongressissakaan ei ollut kokoavaa tai keskeistä pääteemaa. Kongressi ei sisältänyt yhtään päälluentoa (keynote lecture). Niiden sijaan kuultiin joka päivä avainluentoja, ”focused symposia”. Näiden aiheet vaihtelivat laidasta laitaan; tuki- ja liikuntaelinten vaivoista pakolaisten ja maahanmuuttajien terveyteen.

Kolmen kongressipäivän aikana nauhoitettiin sisältöä yli 50 tunnin edestä. Sen lisäksi tarjolla oli yli 1 180 etukäteen nauhoitettua lavaesitystä (platform presentations) ja posteria. Suomalaisia osallistujia haku antoi 10 henkeä ja esityksiä 12 kappaletta. Yhtään suomalaista ei ollut mukana suorien lähetysten esityksissä.

Päivien aikana oli mahdollisuus seurata yhdeksää erilaista tapahtumaosiota suorina lähetyksinä. Katsojat pääsivät keskusteluihin mukaan työpajoissa, verkostoitumismissioissa tai inspiraatioistunnoissa. Tyypillisesti nämä olivat istuntoja, joissa puheenjohtaja ja pari muuta henkilöä alustivat tilaisuuden sekä haastoivat kuulijat mukaan kommentoimaan. Osallistujat saatettiin jakaa pienempiin työryhmiin keskustelemaan keskenään, jonka jälkeen tilaisuuden organisoijat kokosivat session keskustelut yhteen.

Toisin kuin aiemmissa kongresseissa edes lavaesityksiä ei ollut teemoitettu yhteen. Esittäjät olivat ▶

Kongressin ilmapiiri ja tunnelma jää etäkongressissa väistämättä taka-alalle.

Fysioterapia on laaja-alaista, mutta ICF loistaa poissaolollaan

KUN PÄIVIEN ohjelmia katseli, kävi hyvin ilmi, miten erilaisista näkökulmista fysioterapiaa voidaan tarkastella. Näin ajatellen kongressi tarjosi varmasti kaikille osallistujille jotain uutta oman kiinnostuksensa mukaisesti. Toisaalta kuulija, joka etsi kongressista fysioterapian ydintä tai edes sitä, mikä on tällä hetkellä fysioterapiassa puheen aihe, saattoi pettyä. Mikään aihe tai teema ei saanut erityisasemaa ohjelmassa.

Aihealueet olivat hyvin eri tasoisia. Avainluennoissa aiheet vaihtelivat sujuvasti vaikkapa tuki- ja liikuntaelinten fysioterapian, terveystalouden, koulutuksessa käytettävän teknologian ja kehittyvien maiden terveysjärjestelmien kuntoutuksen välillä.

Fysioterapia arjessa näyttäytyy varmasti erilaisena huippututkijalle, praktikolle tai opiskelijalle. Yhtä lailla, kehittyvässä maassa toimiva fysioterapeutti työskentelee aivan toisenlaisessa ympäristössä ja erilaisilla resursseilla kuin vaikkapa pohjoismaissa työskentelevä fysioterapeutti. Kongressi tarjoaa kohtaamispaikan kaikille näille fysioterapeuteille ympäri maailman, joten on varsin ymmärrettävää, että ohjelma on hyvin monenkirjava ja monitasoinen.

Fysioterapeuttien maailmanjärjestö on kattojärjestö kaikille maailman fysioterapeuteille ja siksi se halunee tarjota kongressissa jokaiselle jotakin. Tällainen kongressi olisi kuitenkin oiva paikka näyttää suuntaa tai nostaa tiettyjä fysioterapian keskeisiä asioita enemmän esiin. Kongressi ei kuitenkaan toimi näin, mikä on hieman harmillista. Fysioterapia yhdistää osallistujia mutta miten?

Asiakkaan toimintakyky voisi olla yksi tällainen fysioterapiaa yhdistävä teema. WHO:n kansainvälinen toimintakyvyn, toimintarajoitteiden ja terveyden luokitus, ICF, voisi hyvinkin olla yksi yhteinen globaali viitekehys keskustelulle. Mutta kongressin ohjelmasta on turha etsiä mitään ICF:ään liittyvää.

Kongressin teemat ja esitykset ovat hyvin vahvasti kiinni tässä päivässä. Kun fysioterapeutteja on paikan päällä ympäri maailman, olisi ollut hyvinkin kiinnostavaa keskustella siitä, mitä fysioterapia on vaikkapa 10 tai 20 vuoden kuluttua. Maailma muuttuu nopeasti, miten fysioterapia muuttuu mukana, jotta se vastaa ajan haasteisiin? ■

ainoastaan kertoneet, mihin kategoriaan (esimerkiksi covid-19, urheilufysioterapia ym.) heidän esityksensä luokitellaan. Niinpä kuulija joutui hakemaan joko hakuksella tai tekijänimellä esityksiä, jos ei halunnut käydä niitä kaikkia läpi. Osallistujan näkökulmasta tämä oli hieman hankalaa, kun piti tietää mitä haluaa katsoa. Spontaanit, ei-suunnitellut kiinnostavat sessiot jäivät helposti kuulematta, kun niihin ei välttämättä osannut pysähtyä.

Ainoastaan suorat lähetykset oli aikataulutettu päivien ohjelmaan. Lavaesitysten ja postereiden katsominen tapahtui siis muulla ajalla kuin varsinaisena kongressiaikana. Esitykset olivat ennalta nauhoitettuja, mutta esittäjille pystyi lähettämään kysymyksiä. Kuinka moni osallistuja mahtoi katsella näitä esityksiä, jäänee arvoitukseksi. Mitään statistiikkaa esittäjille ei ole tarjolla, joten oman esityksen klikkausten määriä voi vain arvuutella.

Kongressin ilmapiiri ja tunnelma, isot tilat ja paljon ihmisiä, jää etäkongressissa väistämättä taka-alalle. Ei

Kongressi on kokemus, joka saa pohtimaan omaa ammatti-identiteettiä ja roolia fysioterapian maailmassa.

ole sama asia tuijottaa ”puhuvia päitä” lähietäisyydeltä ruudulta kuin istua samassa tilassa ja olla kokonaisvaltaisesti läsnä. Esityksiä esitettiin normaalin kongressin tapaan yhtäaikaisesti, mutta esityksestä toiseen vaihtaminen onnistui sujuvasti. Toisaalta, jos jokin esityksessä jäi mietityttämään, niin esitystä pystyi katsomaan uudestaan niin monta kertaa kuin halusi. Kummassakin kongressimuodossa on siis puolensa.

Mikä kongressissa puhutti?

Kongressin aloitti avajaisession jälkeen tanskalaisen **David Christiansenin** johtama sessio, jossa keskusteltiin harjoittelusta tuki- ja liikuntaelinten vaivoissa. Session lähtökohtana oli tieto, että akuutin vaivan muuttuminen krooniseksi ongelmaksi ei yleensä ole riippuvainen siitä, miten vakava alkuperäinen vaiva oli. Tämän seurauksena luennoilla pohdittiin ja todisteltiin, että yleinen harjoittelu saattaa olla tehokkaampaa pitkällä tähtäimellä kuin spesifit harjoitukset. Siksi yleisiin harjoituksiin pitäisi panostaa nykyistä enemmän tuleva-vaivojen fysioterapiassa.

Australialaisen **Julie Redfernin** johdolla yksi avainluento käsitteli maailmanlaajuisesti sydän- ja verisuonitauteja. Luennoissa todettiin, että koska monet näistä sairauksista liittyvät elämäntapoihin, fysioterapeuteilla

Myös opiskelijat ja opiskelu oli esillä kongressissa. Ohessa muun muassa Trinity College Dublinin fysioterapiaopiskelijoita käytännön harjoittelujaksolla ja University College of Dublinin (UCD) opiskelijoita harjoittelemassa kliinisen työn tunnilla.

on mahdollisuuksia vaikuttaa niihin. Fysioterapeutit työskentelevät usein moniammatillisissa tiimeissä ja heillä on kyky vaikuttaa ihmisten terveyskäyttäytymiseen. Siksi fysioterapeuttien terveyden edistämisen osamista olisi tarpeen kehittää tulevaisuudessa.

Fysioterapia on todella globaali terapiamuoto ja fysioterapeutti ammattina tunnetaan läpi maailman.

Teknologian lisääntyvä käyttö fysioterapiaopetuksessa oli aiheena ruotsalaisen **Charlotte Högerin** pääliköimässä avainluennossa. Digitaalinen teknologia on tullut vahvasti mukaan terveydenhoitoon, ja vauhti on vain kiihtynyt pandemia-aikana. Toisaalta myös opetus on pakon edessä joutunut omaksumaan erilaisia digitaalisia ratkaisuja. Luennoissa käsiteltiin sitä, että vaikka opiskelijoiden valmiudet käyttää teknologiaa ovat paremmat kuin ennen, lisää aihe-alueen opetusta tarvitaan. Siitä on kuitenkin olemassa vielä vähän tutkittua tietoa. Erityisesti metodien reflektioon, ymmärrykseen ja kehittämiseen tarvitaan nopeasti lisää tutkimusta.

Koko kongressin viimeisen avainluennon aiheena oli se, miten virtuaalista maailmaa tai pelejä voidaan hyödyntää neurologisen kuntoutujan fysioterapiassa. Luennon puheenjohtajana toimi **Judit Deutsch** Yhdysvalloista. Vaikka virtuaaliympäristöjä ja pelejä hyödynnetään tänä päivänä runsaasti esimerkiksi neurologisten asiakkaiden tasapainon, liikkuvuuden ja fyysisen kunnon kohentamisessa, vielä on niukasti tutkittua tietoa siitä, miten uusin tieto siirtyy käytännön työhön.

Deutschin luennoissa keskityttiin erityisesti toimiin, joilla virtuaalitekniikka voidaan hyödyntää palautteen saamisessa asiakkaan toiminnasta. Tilaisuuden lopuksi esiteltiin yhteisö, joka kehittää teknologian hyödyntämistä käytännön fysioterapiatyössä. Kiinnostuneita osallistujia pyydettiin tutustumaan toimintaan (Open Rehabilitation Initiative; www.openrehab.org).

Verkkokongressi kokemuksena

Yksi tärkeimpiä asioita, joka vaikuttaa verkkokongressikokemukseen, on käyttöliittymä. WCPT 2021 -käyttöliittymä toimi sujuvasti. Esitykset eivät katkeilleet ja osallistajat pysyivät hyvin langoilla. Äänenlaatu oli hyvä. Myös viestit ja esitysten aikainen viestikenttä toimivat hyvin koko kongressin ajan. Jälkikäteen katsottuna esitysten nauhoitukset ovat toimineet hyvin.

Ehkä ärsyttävin piirre käyttöjärjestelmässä oli se, että kongressin banneri, mainososio, peitti lähes puolet ruudusta. Sitä ei voinut pienentää tai siirtää pois tieltä.

Käytännössä se tarkoitti sitä, että esityksiä oli lähes pakko katsoa koko ruudun näytöltä, muuten osa esityksestä jäi bannerin alle. Tällöin mitään muuta toimintaa ei ruudulla voinut tehdä.

Esimerkiksi tilaisuuden osallistujien chatin seuraminen ei onnistunut koko ruudun näytössä. Jos vaikkapa keskustelua halusi seurata tai kommentoida mukana, niin varsinaisen esitys katosi kokonaan ylös ruudulta, jättäen ainoastaan äänen kuuluviin.

Verkkokongressi on vielä muotona kehityksensä alkuvaiheessa. On kohtuullisen helppoa tuottaa suoraa lähetystä ja saada sinne jonkinlainen katsoja aktivoiva osio. Mutta todellista vuorovaikutusta osallistujien ja esittäjien välille on haastavaa luoda. Ehkäpä tulevaisuudessa jonkinlainen virtuaalimaailma voisi tarjota tähän mahdollisuuksia.

Nyt käyttöliittymä näyttää lähinnä www-sivulta tai tietokoneen työpöydältä, josta käydään klikkailemassa kuvakkeita. Jos alusta voisi virtuaalisesti näyttää kongressipaikalta, missä voisi olla osallistujien kesken virtuaalikohtaamisia, päästäisiin jo paljon lähemmäksi oikeaa kongressitunnelmaa.

Seuraava maailmankongressi järjestetään 2023 kesäkuun alussa Tokiossa, Japanissa. Nykymaailmassa kukaan ei voi ihan varmuudella sanoa, millainen kongressi silloin on luvassa. Todennäköisesti normaali kongressi, josta välitetään kuvaa niille osallistujille, jotka eivät pääse paikan päälle. Näinhän toimittiin jo edellisessä kongressissa Genevessä vuonna 2019. Saadaanko virtuaalikatsojille nykyistä kehittyneempiä tapoja osallistua etänä tapahtumiin, jää nähtäväksi.

Ehkäpä maailmankongressin arvo on jossain muualla kuin sen toteutuksessa tai painopisteissä. Osallistumalla

Kummassakin kongressimuodossa on puolensa.

kongressiin saa hyvän kuvan siitä, että fysioterapia on todella globaali terapiamuoto ja fysioterapeutti ammattina tunnetaan läpi maailman.

Olosuhteet vaihtelevat kuitenkin suuresti eri puolilla maailmaa ja se määrittelee osin fysioterapian paikalliset toimintamallit. Vaikka meilläkin riittää paljon kehittämistä, Suomen fysioterapiassa ja fysioterapeuteilla ovat ammattiasiat yleisesti ottaen hyvällä mallilla.

Fysioterapian maailmankongressi on kokemus, joka saa pohtimaan omaa ammatti-identiteettiä ja roolia fysioterapian maailmassa. Pelkästään siksi kongressiin kannattaa osallistua, jos se vain on mahdollista. Kongressin materiaali on saatavilla heinäkuun 8. päivään asti. ■

Fysioterapiakoulutus koronapandemian jälkeen

YKSI KONGRESSIN seminaari-
muodoista oli maailman fysio-
terapiaseminaarit (World phy-
siotherapy seminars), joissa
keskusteltiin fysioterapiaan liit-
tyistä aiheista. Nimensä mu-
kaisesti keskustelijat tulivat eri
puolilta maapalloa – näin saa-
tiin samaan asiaan erilaisia alu-
eellisiä näkökulmia.

Maltalaisen **John Xerri de Caron** johtaman seminaarin
aiheena oli fysioterapiakoulu-
tus ja sen näkyvät tulevaisuu-
dessa (Education – imagining
the future). Paneelissa olivat
mukana **Natasha Hinwood**
Irlannista, **Yasuschi Uchiyama**
Japanista, **Hellen Myezwan**
Etelä-Afrikasta ja **Jennifer Hale**
Yhdysvalloista. Puheenjohtajan
apuna toimi **Djenana Jalovcic**
maailmanjärjestöstä.

Seminaarin aiheena oli eri-
tyisesti keskustella siitä, miten
covid-19-pandemia on vai-
kuttanut fysioterapian kou-
lutukseen eri puolilla maail-
maa. Panelistit keskustelivat
koulutuksen haasteista, ratkai-
suista ja innovaatioista pan-
demian aikana. Maailmanjär-
jestön verkkosivuille ([https://
world.physio/covid-19-infor-
mation-hub/covid-19-educati-
on-based-resources](https://world.physio/covid-19-information-hub/covid-19-education-based-resources)) on ladat-
tu webinaareja ja lisämateriaa-
lia aihepiiristä enemmän kiin-
nostuneille.

Aluksi opiskelija Natasha
Hinwood kertoi lyhyesti koke-
muksistaan pandemian aika-
na. Kuten arvata saattoi, fyysis-
ten kontaktien puute oli han-
kaloittanut sekä opiskelua että
sosiaalista kanssakäyntiä mui-
den opiskelijakavereiden kans-
sa. Verkko-opetuksen hyvänä
puolena hän näki sen, että si-
sällöllisesti haastavan opetuk-

sen pystyi aikatauluttamaan
omien tarpeidensa mukaisesti
sekä kertaamaan aineistoa niin
usein kuin tarve vaatii.

Professori Uchiyama nosti
avauspuheenvuorossaan esiin
oppimateriaalin jakamisen ja
yhteistyön eri koulutuslaitos-
ten välillä. Hän muistutti myös,
että ulkomaalaisten opiskelijo-
iden tukemisesta pitää huoleh-
tia samalla kun huolehditaan
paikallisesta ja kulttuurises-
ta monimuotoisuudesta. Tule-
vaisuuden haasteina hän näki
edistyneen teknologian käytön
opetuksessa, Japaniin ikäänty-
vän väestön pitämisen toimin-

Opetus- suunnitelmissa pitäisi enemmän näkyä resilienssi ja muutosten hallintakyky.

takykyisenä ja terveystieteiden
tehokkaan käytön.

Oppimismallit ja tulevai-
suuden muutokset niissä oli-
vat lehtori Myezwan esityksen
keskiössä. Hänen vahva ajatuk-
sensa oli, että tulevaisuus fy-
sioterapiakoulutuksessa on eri-
lainen kuin ennen pandemian
alkua. Opetussuunnitelmissa
pitäisi enemmän näkyä resi-
lienssi ja muutosten hallintaky-
ky, jotta olisimme valmiimpia
mahdollisiin tuleviin pande-
mioihin tai koettelemuksiin.

Apulaisprofessori Hale
muistutti aluksi, että koulutuk-
sen kannalta on tärkeää reflek-

toida sitä, mitä pandemian ai-
kana on tapahtunut – miten
olemme toimineet ja mitä
olemme oppineet. Hän koros-
ti sitä, että opetuksen sisältö
ei ole tietoa vaan oppiminen
on sosiaalista toimintaa. Siksi
kannattaa panostaa sosiaalsiin
verkostoihin oppimisen tehos-
tamiseksi ja tarjota korkealaa-
tuisia opintoja, jotka ovat jol-
lain tavoin sosiaalisesti inte-
groituja.

Paneelin lopussa osallistu-
jat keskustelivat tulevaisuuden
haasteista fysioterapiakoulu-
tuksessa. Hellen Myezwan
sanoi, että jos nyt opittu-
ja menetelmiä ja kokemuksia
ei hyödynnetä tulevaisuudes-
sa, se on menetetty mahdolli-
suus. Tämä ei tapahdu kuiten-
kaan itsestään, vaan sekä opis-
kelijat että henkilökunta tar-
vitsevat tukea tähän. Joustava
oppiminen (blended learning),
jota Myezwan korosti, tapah-
tuu monella eri tasolla.

Puheenjohtaja Xerri de
Caron tiivisti, että verkko-ope-
tus on myös lisännyt eriarvoi-
suutta opiskelijoiden ja henki-
lökunnan keskuudessa. Niitä,
jotka eivät ole onnistuneet
hyödyntämään verkko-ope-
tusta, pitäisi erityisesti muis-
taa tukea.

Jennifer Hale sanoi osu-
vasti lopuksi, että verkko-ope-
tuksen hyödyntäminen ei ole
tulevaisuudessa sitä, että ny-
kyinen opetus siirretään sellai-
senaan verkkoon. Se tarkoittai-
si opiskelijoiden istumista kone-
en äärellä tuntikausia. Vaikka
nykyiset diginatiivit nuoret op-
pivat eri tavoin kuin vanhem-
mat ikäluokat, pitää miettiä
tarkkaan mitä ja miten opetus-
ta siirretään verkkoon. ■